

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Be-reshit

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

תישארב רפסמ תרטפה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10050

הפטרות מספר בראשית

הפטרות בראשית כשיש עיה סימן ס"ב

עבדי אתמך-בו
בחירי קצרתה
נפשי נתתי רוחי
עליו משפט
לנוים יוציא :

הן

לא יצעק ולא ישא
ולא-ישמיע בחוץ
קולו : קנה רצוץ לא ישבור
ופשתה כהה
לא יכבנה לאמת יוציא משפט :
לא יכהה
ולא ירוץ עד-ישים בארץ
משפט ולתורתו
אינם ייחלו :

כאן מתחילין האשכנזים והספרדים :

כה-אמר האל יהנה בורא השמים
ונטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן
נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה :
אני יהנה קראתיך בצדק ואחזק בידך
ואצדק ואחנה לברית עם לאור
נוים : לפקח עינים עורות
לחוציא ממסגל אסיר מבית
בלא ישבי חשך : אני יהנה הווא שמני
וכבודי לאתר לא-אתן ותהלתי
לפסילים : הראשונה הגד-באו
ותדשורת אני מניד בשכם
תצמחנה אשמיע אתכם : שירו
ליהנה שיר חלש תהלתו מקצרה
הארץ וירדי הים ומלאו אינם
וישביהם : ושאו מדבר ועליו
תצרים תשב קדר ירנו ישבי
פלע מראש הרים וצוהו :
שימו ליהנה קבד ותהלתו
באינם יגדו : יהנה כגבור

וצא באיש מלחמות יציר קנאה
יריע אף- יצרים עד-אביו
ותנפר : החשיתי מעולם
אתה איש אתה אפיק
ביולדה אפנה אישם ואשאף
יחד : אתה ריב הרים
ונקלות וקר- עשבים
אוביש ושמתי נהרות
לאים ואנשים אוביש :
והולכתי עורים ברחל
לא ידעו בנתיבות לא-ידעו
אדריכם אישים מהשך לפניכם
לאור ומעקשים למושור
אלה הדברים עשיתם
ולא עזבתם : נסנו אהור
ובשו בשת הבטחים
בפסל האמרים למסכה אתם
אלהינו : החרשים שמעו
והעורים הביטו לראות :
מי עור כי אם-עבדי וחרש כמלאכי
אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד
יהנה : ראות קרו ראית
רבות ולא תשמך פקח
אונים ולא ישמע : יהנה הפזן למען
צדקו יגדיל תורה ויאדיר : והוא עם-בנו
ושסוי הפח בחורים כלם
ובבתי כלאים החבאו תיו לבו
ואין מוציל משסה ואין אמר
השב : מי בכס יאנון זאת יקשיב
וישמע לאחור : מי ינתן למשסה
קרו למשסה ועקב וישראל
לבונים הלוא יהנה זו חטאנו לו
ולא-אבו בדרכיו הלוח
ולא שמעו בתורתו :
נישפד עליו חמה אפו ויעזו מלחמה
ותלהטוהו מסביב ולא ידע
ותבער בו ולא-ישים על-לב :
ועתה כה-אמר יהנה בקצת
ועקב ויצרף ישראל אל-תיקא כי
נאלתיך קראתי בשמך לי-אתה : כי-

תעבר

תעבר במים אתה אני ובנהרות לא ישטפוך
 כי-תלך במו-אש לא תבנה ולהבה לא
 תבער-ך : כי אני יהוה אלהיך קדוש
 ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים
 כוש וסבא תחתיך : מאשר יקרת בעיני
 נקבדת ואני אהבתיך ואמן אדם תחתיך
 ולאמים תחת-נפשך : אל-תירא כי-אתה
 אני ממזרה אביא זרעך וממערב אקבצך :
 אמר לצפון תני ולתימן אל-תכלאי הביאי
 בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ : כל הנקרא
 בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף-עשיתיו :
 הוציא עס-עור ועינם יש וחדשים ואזנים
 למו : כל-הגוים נקבצו יחדו ויאספו
 לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות
 ישמיענו יחנו עריהם ויצלחו וישמגו
 ויאמרו אמת : אתם עדי נאס-יהוה ועבדי
 אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו
 כי-אני הוא לפני לא-נוצר אל ואחכי לא
 יהיה :

הפטרת תולדות נח כישעיה סימן נ"ד

רני עקרה לא ולדה פצחי רגה וצחלי
 לא-חלה כי-רבים בני-שוממה מבני
 בעולה אמר יהוה : הרחיבי מקום אהלך
 וריעות משכנותיך ישו אל-תחשכי הארץ כי
 מיתרוד ויתרוד חוקי : כי-ימין ושמאול
 תפוצי וזרעך גוים יילש וערים נשמורת
 יושבו : אל-תיראי כי-לא תבושי ואל-
 תקלמי כי-לא תחפירי כי בשרת עלומיך

תשכחי וחרפת אלמנותיך לא הזכירי-עוד :
 כי בעליך עשיר יהוה צבאות שמו ונאריך
 קדוש ישראל אלהי בל-הארץ יקרא : כי-
 באשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה
 ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך :
 ברגע קשן עזבתך וברחמים גדולים אקבצך :
 בשצף קצף הסתרתי פני רגל ממך ובחסד
 עולם רחמתיך אמר נאריך יהוה : כי-מי
 נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי-נח עוד
 על-הארץ בן גשבעתי מקצף עניך ומנע-
 רך : כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה
 ותסדי מאתך לא-ימוש וברית שלומי לא
 תמוט אמר מרחמך יהוה :

כאן מסיימן הספרדים

עניה סערה לא נחמה הנדה אנכי מרביץ
 בפור אבניך ויסדתיך בפסירים :
 ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך ל-אבני
 אקדה וכל-גבולך לאבני-חפץ : וכל-בניך
 למודי יהוה ורב-שלום בניך : בצדקה תכונני
 רחמי מעשק כי-לא תיראי וממחטה בי
 לא-תקרב אליך : הן גור יגור אפס מאותי
 מי-גור אתך עליך יפול : הנה קרי הן אנכי
 בראתי חרש נפה באש פחם ומוציא כלי
 למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל :
 כל-כלי יוצר עליך לא יצלח וכל-לשון
 תקום-אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת
 עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאס-יהוה :
 הוי כל-צמא לכולמים ואשר אין-לו גסף

לכו שברו ואכלו ולכו שברו בקוא-כסף
ובקוא מחיר זין וחלב : למה תשקלו-כסף
בקוא-לחם ויניעכם בקוא לשבעה שמעו
שמוע א-י ואכלו-שוב ותתענג בהשן
נפשכם : השו-אעכם ולכו אלי שמינותתי
נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם תסדי-דוד
הנאמנים : הן עד לאומים נחתיו נגיד
ומצוה לאמים : הן נוי לא-תדע תקראונו
לא-ידעוד אליה ירצו למען יהנה אלהיה
ולקדוש ישראל כי פא-רד :

הפטרות לך לך בישעיה סימון מ' כאן מתחילים האטליאני
ואל- מי תדמויני ואשנה יאמר קדוש :
שאו-מרום עיניכם וראו מי-ברא
אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם
נקרא מרכאונים ואמין כח איש לא נגד-ר :

כאן מתחילים האשכנזים והספרדים

למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה
דרכי מיהוה ומאליה משפטי-יעבור :
הלוא ידעת אס-לא שמעת אלהי עולם
יהנה מורא קצות הארץ לא ייגף ולא ייגע
אין חקר להבונתו : נתן לגיף ב-ח ולאין
אונים עצמה ירבה : ויעפו נערים ויגעו
ובזוהרים כשול יכשלו : וקוג יהנה יהלופו
כח יעלו אבר כפשרים ירצו ולא ייגעו ולכו
ולא ייעפו : החרגשו אלי אים ולאמים
יחלופו כח יגשו אזו ידברו יהדו למשפט
נקרבה : מי העיר מסורה צדק יקרא-דו
דרגלו יהו לפגיונוים ומלקים ירד יתן בעפר

הרבו בקשנדף קשתו : ורדפם יגבור שלום
ארת ברגליו לא יבוא : מי-פעל ועשה קרא
הדרות מראש-אני יהנה ראשון ואת-אחרים
אני-הוא : ראו אים ויילאו קצות הארץ
יחדרו קרבו ונא-תיון : איש את-רעהו יגרו
ולא-תיו יאמר חוק : ויחוק הרש את-צרף
מחליק פטיש את-הולם פעם אמר לדבק
שוב הוא ויחזקו במסמרים לא ימוט :
ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך
זרע אברהם אהבי : אשר החזקתיך מקצות
הארץ ומאצילתה קראתיך ואמר לך עבדי-
אתה בחרתיך ולא מאסתך : אל-תירא
כי-עמך אני אל-תשתע כי-אני אלהיה
אמצתיך אף-עזרתיך אף-תמכתך בימין
צדקי : הן יבשו ויכלמו כל הנחרגים בך
יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך : תבקשם ולא
תמצאם אנשי מצרתך יהיו כאין וכאפס
אנשי מלחמתך : כי-אני יהנה אלהיה מחניק
ימנע האמר לך אל-תירא אני עזרתיך :
אל-תירא תולעת יעקב מתי ישראל-
אני עזרתיך נאס-יהנה ונאלך קדוש ישראל :
הנה שמתך למורג-חרוץ חדש בעל פיפיות
קדוש הרים ותדק ויבקות כפיץ תשים :
תזרם ורוח השאם וסערה הפיץ אתם ואתה
תגל ביהוה בקדוש ישראל תתהלך :

הפטרות ורא במלכים ב' בספר ד'

ואשה אחת מנשי בני-הנביאים צעקה
אל- אלישע לאמר עבדך אישי
מת

מת ואמר לנעת כי צדק הנה ורא ארת
 והנה והנשה בא לקחת ארזי שני ולדני לו
 לעבדים : ויאמר אליה אישית מה
 אעשה לך הנני לי מרהיב לוקחי לבי
 בכית ותאמר אין לשפחה כל בפרת כי
 אס-אסוד שמן : ויאמר לבי שאלו לך
 בלים מן-ההוץ מאת בל-שניזקרי שבניכי
 בלים רקים אל-תמעישי : ובאת וסגרת
 הדלת בעדך ובעד-בניך ויצקת על-כל
 הכלים האלה והמלא תסיעי : ותלך מאתו
 ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מנישים
 אליה והיא מוצקת קרי מוצקת : ויהי במקאת
 הכלים ותאמר אל-בנה הננישה אלי עוד
 כלי ויאמר אליה אין עוד בלי ויעמד
 השמן : ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר
 לבי מכרי את-השמן ושלמי את-ניזקרי
 נשיכי ואת בניזקרי בניכי תחיי בנותך :
 ויהי היום ויעבר אלישע אל-שונם ושם
 אשה גדולה ותחוק-בו לאכל-לחם ויהי
 מדי עברו יסר שמה לאכל-לחם : ותאמר
 אל-אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים
 קדוש הוא עבר עלינו תמיד : נעשה-נא
 ענית-קיר קטנה ונשים-לו שם מטרה
 ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו ויסר
 שמה : ויהי היום ויבא שמה ויסר אר-
 העליה וישכב-שמה : ויאמר אל-ניחני
 נערו קרא לשונמית הזאת וקרא-לה
 ותעמד לפניו : ויאמר לו אמה-נא אליה

הנה הדרת אלינו אידול-הזקנה הוא
 מה לעשות לך הניש לדבר-לך אל-המלך
 או אל-שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי
 ישבת : ויאמר ומה לעשות לך ויאמר
 נחני אבל בן איין-לה ואישה וקן : ויאמר
 קרא-לה ויקרא-לה ותעמד בפתח :
 ויאמר למועד הנה בערת הנה אתקרי אתי
 חבקת בן ותאמר אל-ארני איש האלהים
 אל-תכזב בשפחה : ותסר האשה ותלך
 בן למועד הנה בעת הנה אשר-דבר אליה
 אישע : ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל-
 אביו אל-הקצרים : ויאמר אל-אביו ראשני
 ראשני ויאמר אל-הילד שאהו אל-אמו :
 וישאהו ויביאהו אל-אמו וישב ער-ברכה
 עד-הקצרים וימת : ותעל ותשכבהו על-
 מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא :
 ותקרא אל-אישה ותאמר שלמה נא לי
 אחד מן-הנערים ואחת האתנות וארוצה
 עד-איש האלהים ואשובה : ויאמר מדוע
 אתקרי אתי הולכת קרי הלכתי אליו היום לא-
 חדש ולא שבת ותאמר שלום :

כאן מסיימן ההפסחה קצת קהלות

ותחבש האהון ותאמר אר-נערה נתני
 ורך אר-מעצרי-לי לרכב כי אם-
 אמרתי לך : ותלך ותבא אל-איש האלהים
 אל-תר הכרמל ויהי כראות איש-האלהים
 אותה מנגד ויאמר אל-ניחני נערו הנה
 השונמית הלז : עתה רוצ-נא לקראתה

הפטרות חיי שרה כמלכיסא סימנא :

והימר דוד וקנא בימים ויכסהו פגנדים
 ולא יחס לו : ויאמרו לו עבדיו
 יבקשו לאדני המלך גערה בתולה ויעמדה
 לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקה
 וחס לאדני המלך : ויבקשו גערה יפה בכל
 גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית
 ויבאו אתה למלך : והגערה יפה עד מאד
 ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא
 ידעה : ואדניה בן חנינא מתגשא לאמר
 אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים ותחמיש
 איש רצים לפניו : ולא יעצבו אביו מניו
 לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב
 תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום :
 ויהיו דבדיו עסיואב בן צרויה וגם אביתר
 הכהן ויעזרו אחרי אדניה : וצדוק הכהן
 ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמי ורעי
 והנבורים אשר לדוד לא היו עס אדניהו :
 ויזכה אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן
 הוחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל
 אחיו בני המלך ולבל אנשי יהודה עבדי
 המלך : ואת נתן הנביא ובניהו ואת
 הנבורים ואת שלמה אחיו לא קרא :
 ויאמר נתן אל בית שבע אם שלמה לאמר
 הלא שמעת כי מלך אדניהו בן חנינא
 ואדניהו דוד לא ידע : ועתה לבי אי צד נא
 עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך
 שלמה : לבי ובאי אל המלך דוד ואמרת
 אליו

ואמר לה השלום לך השלום לך השלום לאיצר
 השלום לילך ותאמר שלום : ותבא אל
 איש האלהים אל הקור ותחזק בדבדיו ויש
 גיחוי להרפה ויאמר איש האלהים הרפה
 לה כי נפשה מרה לה ויהנה העינים ממני
 ולא הגיד לי : ותאמר השאלתי בן מאת
 אדני הלא אמרתי לא תשקה אתי : ויאמר
 לגיחוי חנר מהניך וקח משענתי בידך ונד
 כי תמצא איש לא חברכנו וכי יברכה איש
 לא תעננו ושמת משענתי על פני הנער :
 ותאמר עם הנער חיייהנה וחי נפשה
 אם אעזבך ויחס וילך אחריה : וגיחוי עבר
 לפניהם וישם את המשענת על פני הנער
 ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגדלו
 לאמר לא הקיץ הנער : ויבא אלישע
 הכייתו והנה הנער מתמשקב על מסחו :
 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ותפלל
 יהוה : ויעל וישכב על הילד וישם פיו
 על פיו ועינו על עינו וכפיו על כפיו
 כפיו ויגהר עליו ויחס בשר הילד : וישב וילך
 בבית אחת הקרה ואחת הפה ויעל ויגהר
 עליו ויזוהר הנער עד שבע פגמים ויפקח
 הנער את עינו : ויקרא אל גיחוי ויאמר
 קרא אל השונמית הזאת ויקראתה ותבא
 אליו ויאמר שאי בנך : ותבא ותפל על
 דבדיו ותשתחו ארצה ותקרא את בנה
 והצא :

אניו הקרא אתה אדני המלך גשבעת לאמרה
לאמר כי שלמה בנה ומלך אחרי והוא יושב
על-כסאי ומדוע מלך אדניהו : הנה עורך
מדברת שם עם-המלך ואני אבוא אחריך
ומלאתי את-דבריך : ותבא בת-שבע אל-
המלך החדרה והמלך זמן מאד ואבישג
השונמית משרת את-המלך : ותקד בת-
שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה-לך :
ותאמר לו אדני אתה גשבעת ביהוה אלהיה
לאמרה כי שלמה בנה ומלך אחרי והוא
יושב על-כסאי : ועתה הנה אדניהו מלך
ואתה אדני המלך לא ידעת : ויובח שור
ומריא-וצאן לרב ויקרא לבג-בני המלך
ולאביתו הכהן וליאב שר הצבא ושלמה
עבדך לא קרא : ואתה אדני המלך יגיע
כדי-ישראל עתה להגיד להם מי יושב על-
כסא אדני-המלך אחריו : והיה כששב
אדני-המלך עם-אבתיו והייתי אני ובני
שלמה חפאים : והנה עורפה מדברת עם-
המלך ונתן הנביא בא : ויגידו למלך לאמר
הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו
למלך על-אפיו ארצה : ויאמר נתן אדני
המלך אתה אמרת אדניהו ומלך אחרי והוא
יושב על-כסאי : כי יגיד היום ויובח שור
ומריא-וצאן לרב ויקרא לבג-בני המלך
ולשרי הצבא ולאביתו הכהן והנזים אכלים
וישתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו :
ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בוד

יהודע ולשלמה עבדך לא קרא : אם מאת
אדני המלך נהיה הדבר הנה ודא הודיעת
את-עבדך קרי עבדך מי יושב על-כסא אדני-
המלך אחריו : ויגן המלך דוד ויאמר
קראו-לי לבת-שבע ותבא לפני המלך
ותעמד לפני המלך : וישבע המלך ויאמר
חיה הנה אשר-פדה את-נפשי מכל-צרה :
כי כאשר נשפתי לך ביהוה אלהי ישראל
לאמר כי שלמה בנה ומלך אחרי והוא
יושב על-כסאי התיי כי בן אעשה היום
הזה : ותקד בת-שבע אפוס ארץ ותשתחו
למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעולם :

והאישליאני מוסיפים

ויאמר המלך דוד קראו-לי לצדוק הכהן
ולנתן הנביא ולבניהו בן-יהודע ויבאו לפני
המלך : ויאמר המלך להם קחו עמכם את-
עבדי אדניכם והרכבתם את-שלמה בני-עלי-
הפרדה אשר-לי והוכרתם אתו אל-קרי על-
נתן : ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן
הנביא למלך על-ישראל ותקעתם בשופר
ואמרתם יחי המלך שלמה :

הפטרות תולדות בתרי עשר במלצמי בסיסן א :

משא דבר-יהוה אל-ישראל ביד
מלאכי : אהבתי אתכם אמר-יהוה
ואמרתם במרה אהבתנו הלוא את עשו
לועקב נאס-יהוה ואהב את-דועקב : ואת-
עשו שנאתי ואשים את-הריו שממה ואת-
נחלתו לתנות מדבר : כי-תאמר אדום

דששנו

רשמי ונשוב ונבנה תרבורה בה אמר יהוה
 צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם
 נבוא רשעה והעם אשר יגעם יהוה עד
 עולם : ועיניכם תראינה ואתם תאמרו
 יגדל יהוה מגל לנבול ישראל : בן יכבד
 אב ויגבה ארצו ואם אב אני איה כבודי ואם
 ארונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות
 לכם הכהנים בוזי שמי ואמרתם כמה בוינו
 אתי שמך : מנישים על מזבחי להם מגאל
 ואמרתם כמה נאלדנוך באמרכם שלחן
 יהנה נבזה הוא : וכי תנישון עור לובת אין
 רע וכי תנישו פסח וחלה אין רע הקריבהו
 נא לפתחך הירצה או הישא פניך אמר
 יהוה צבאות : ועתה חלו נא פני אדני
 ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים
 אמר יהוה צבאות : מי נס בכם ויסגור
 דלתים ולא תאירו מובתי הנם אין לי חפץ
 בכם אמר יהוה צבאות ומנתרה לא ארצה
 מידכם : כי מפורח שמש ועד מבואו
 גדול שמי בנוים ובכל מקום מקטור מגש
 לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בנוים
 אמר יהוה צבאות : ואתם מחללים אתו
 באמרכם שלחן יהנה מגאל הוא ונימו נבזה
 אכלו : ואמרתם הנה מתלאה והפחתם
 אותו אמר יהוה צבאות והבאתם נזול ואת
 הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה
 הארצה אותה מידכם אמר יהוה : וארור
 גובל ויש בעקרו זכר ונבר ונבח משחת

ושש

לאהני כי הדרך גדול אני אמר יהוה צבאות
 ושמי נורא בנוים : ועתה אליכם המצוה
 הואת תכהנים : אם לא תשמעו ואם לא
 תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה
 צבאות ושלחתי בכם את המאזה ואריתי
 את ברכותיכם וגם אריתי כי אינכם שמים
 על לב : הני גער לכם את הדורע וריתי
 פרש על פניכם פרש חניכם ונשא אתכם
 אליו : וירגש פי שלחתי אליכם את
 המצוה הואת להיות בריתי את לוי אמר
 יהוה צבאות : בריתי היתה אתו החיים
 והשלום ואתגדלו מורא ויראני ומפני
 שמי נחת הוא : תורת אמת היתה בפיהו
 ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור
 הלך אתי וכביט השיב מקו : כי שפתי
 כהן ישמרו דעת ותורה ובקשו מפיהו כי
 מלאך יהנה צבאות הוא :

הפטרות ויצא יעקב בהרשע סימן א

ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראוהו
 יחד לא ירום : איך אתנה אפרים
 אמנה ישראל איד אתנה כמדמה אשימך
 כצבאים נהפר עלי לבי יחד נכמרו נחומי :
 לא אעשה חרון אפי לרא אשוב לשחת
 אפרים כי אל אנלי ולא איש בקרבך קדוש
 ולא אסרא בעיד : אחרי הנה ילכו בארצה
 ישאג כי הוא ישאג ויחררו בני מים :
 יחררו כצפור ממצרים וכינה מארץ אשור
 והושבתים על בתיהם ואם יהוה : סבבני

בחכש

בלחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה
 עד רד עם אל ועם קדושים נאמן :
 אפרים רעה רוח ורנף קדים כל היום כגב
 ושר ירבה וברית עם אשור וברתו ושמן
 למצרים יוקר : וריב ליהנה עם יהודה
 ולפקד על יעקב כדרךיו כמעלליו ישיב
 לו : בכסות עקב את איתו ובאונן שרה
 את אלהים : וישר אל מלאך ויכל בכה
 ויחנן לו בית אר ימצאנו ושם ירבה
 עמנו : ויהנה אלהי הצבאות יהנה זכרו :
 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר
 ומוה אל אלהיך תמיד : כנען בידו מאונן
 מרמה לעשק אהב : ויאמר אפרים אך
 עשרתי מצאתי און לו כל ימי לא ימצאו
 לי עון אשר חטא : ואנכי יהנה אלהיך
 מארץ מצרים עד אושיבה באהלים כימי
 מועד : ודברתי על הנביאים ואנכי חזון
 הרבתי וביד הנביאים אדמה : אם גלעד
 און אך שוא היו בגלגל שורים זבחום
 מובחותם כגלים על תלמי שרי :

כאן מתחילים האשכנזים הפטרת וישלה יעקב :

ויברח יעקב שרה ארם ויעבד ישראל
 באשה ובאשה שמה : ובנביא
 העלח יהנה את ישראל ממצרים ובנביא
 לשמר : הכעים אפרים תמורקים ודמו
 עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו : כדבר
 אפרים רמת נעא הוא בישראל נאשם
 בבגל נקמת : ועתה יוספו לחטא ויגשו

להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה
 קרשים כלה להם הם אמרים זבחי אדם
 עגלים ישקון : לכן יהיו בעני בקר וכשל
 משקים הלך כמץ יסער מנזן וכגשן
 מארבה : ואנכי יהנה אלהיך מארץ מצרים
 ואלהים זולתי לא מדע ומושיע אין בלתי :
 אני ידעתך במדבר בארץ תלאובת :
 כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על-כן
 שכחוני : ואתי להם כמו שחל כנמר על-
 דרך אשור : אפגשם כרב שכור ואקרע
 סגור לבם ואכלם שם כלביא תית השדה
 תבקעם : שחתך ישראל כי-בי בעורף :
 איתי מלכה אפוא וישיעה בכל-עריך
 ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים :
 אחר-לך מלך באפי ואקח בעברתי : צורר
 עון אפרים צפונה חטאתו : חבלי ילדה
 ובאו לו הווא-בן לא חכם כי-ערת לא-
 יעמד במשבר בנים : מיד שאול אפדם
 ממנת אנאלם אהי דבריך מנת אתי קטבך
 שאול נחם יסתר מעיני : כי הוא בין אחים
 יפריא ובוא קדים רוח יהנה ממדבר עליה
 ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר
 כל-כלי חמדה : חאשם שמרון כי מרתה
 באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירפשו
 והריותיו יבקעו :

שובה ישראל עד יהנה אלהיך כי בשלח
 בעונך : קחו עמכם דברים ושובו
 אל יהודה אמרו אליו כל-משא עון וקח-

טוב וישלמה פרים שפתינו : אשור לא
 וישענו ערסום לא נרכב ולא נאמר עוד
 אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום :
 ארפא משוכתם אהבם נדבה כי שב אפי
 מומנו : אהיה כשלול ישראל יפרח כשושנה
 עד שרשיו בלבנון : ילכו ונקותיו ויהי כנות
 הודו וריח לו בלבנון : ישבו ישבי בצל יתיו
 דגו ופרחו בגפן זכרו כיון לבנון : אפרים
 מה לי עוד לעצבים אני ענתי ואשורנו אני
 בכרוש רענן ממני פריה נמצא : מי חכם
 ויבן אלה נבון וידעם כי ישראלים צרכי יהנה
 וצדיקים ילכו כם ופושעים יקשלו כם :

הפטרות וישלח כמנהג בני ספרד - וכמנהג ק"ק איטליאני
 בתרי עשר בעבודיה בס' מנצח :

חזון עבדך כה-אמר אדני יהוה לאדום
 שמועה שמענו מאת יהוה וציר בנוס
 שלח קומו ונקומה עליה למלקמה : הגרה
 קטן נתתיך בנוס כזוי אתה מאד : זדון
 לבך השיאך שכני בחנוי-סלע מרום שבתו
 אמר בלבו מי יורידני ארץ : אס-תנבית
 כגשר ואס-בין כוכבים שים קנה משם
 אורידך נאס-יהוה : אס-ונבנים באו-לך
 אס-שדרי לילה אך נדמיתה הלא יגנבו
 דים אס-בצרים באולך הלא ישאירו עללות :
 איד נחפשו עשו נבעו מצפניו : עד-הנבול
 שלחוך כל אנשי בריחך השיאוך ובלו לך
 אנשי שלמך לחמד ישמו מזור תחתך אין
 וסכנה בו : הלא ביום ההוא נאס-יהוה

והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו :
 וחתו גבורך תימן למצן יקרת-איש מהר
 עשו מקטרי : מחמס אחיד יעקב תכסף
 בושה ונכרת לעולם : ביום עמדך ממנו
 ביום שבות זרים חילו ונכרם באו שערו ורח
 שגרו ועל-ירושלם ידו גולל-נס-אתה
 כאתר מחם : ואל-תרא ביום-אחיד ביום
 נכרו ואל-תשמח לבני-יהודה ביום אבדם
 ואל-תגדל פיה ביום צרה : אל-תבוא בשער-
 עמי ביום אידם אל-תרא נס-אתה ברעתו
 ביום אידו ואל-תשלחנה בחילו ביום אידו :
 ואל-תעמד על-הפרק להכרית את-פליטיו
 ואל-תסגר שריתו ביום צרה : כי-קרוב
 יום-יהוה על-כל-הגוים כאשר על-שית
 יעשה לך זמלק ישוב בראשך : כי באשר
 שתיחם על-הר קדשי ושתו כל-הגוים תמיד
 ושתו ולעז והיו כלוא היו : ובהר ציון
 קהיה פליטה ותה קדש וירשו בית יעקב
 את מזרשיתם : והיה בית-יעקב אש ובית
 יוסף להכה ובית עשו לקש ודלקו בהם
 ואכלום ולא-יהיה שריד לבית-עשו ביהוה
 דבר : וירשו הנגב את-הר עשו והישפלה
 את-פלשתים וירשו את-שדרה אפנים
 ואת שדה שמרון ובנימן את-הגלעד :
 ונלת תחלה לבעי ישראל אשר בניענים
 עד-צרפת ונלת ירושלם אשר בספת ירשו
 את ערי הנגב : ועלו מושיעים בתר ציון
 לשפט את-הר עשו והיתה ליהוה המלוכה :

הפטרות וישב כהרי עשר כעמוס כסימן כ' :

כה אמר יהוה על-שלושה פשעי ישראל
ועל-ארבעה לא אשיבנו על-מכרם
בלסף צדיק ואביון בעבור גזלים : השאפים
על-עפר-ארץ בראש כלים ודרך ענוים וטו
ואיש ואביו ילכו אל-הנגעה למען חלל-
את-שם-קדשי : ועל-בגדים חבילים וטו אצל
כל-מובח וטו ענושים ישתו בית אלהיהם :
ואנכי השמדתי את-האמרי מפני-הם אשר
כנבה ארזים נבחו וחסן הוא כאלונים
ואשמיד פרוי מפעל ושרשיו מתחת :
ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולד
אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את-
ארץ האמרי : ואקים מבניכם לנביאים
ומבחוריהם לנזירים האף אין-זאת בני
ישראל ואם-יהנה : ותשקו את-הנזירים
טו ועל-הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו :
הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק
העגלה המלאה לה עמיר : ואבד מנוס
מקל וחזק לא-יאמן כחו וגבור לא-ימלט
נפשו : ותפש הקשת לא יעמד וקל
ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט
נפשו : ואמין לבו בנבוכים ערום יגוס
ביום-ההוא ואם-יהנה : שמעו את-הדבר
הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל
על-כל-המשפחה אשר העליתי מארץ
מצרים לאמר : דק אתכם ידעתי מכל
משפחות האדמה על-בן אפקר עליכם

את כל-עונתיכם : חלכו שנים יהיו בלתי
אם-נועדו : הישאג אריה ביער ומרף אק
לו היתן כפיר קולו מפענתו בלתי-אם-
לקד : התפול צפור על-פח הארץ ומוקש
אין לה היגלה-פה מן-האדמה ולכוד לא
ילכוד : אם-יתקע שופר בעיר ועם לא
יחררו אם-תהיה רעה בעיר ויהוה לא-עשה :
כי לא-עשה אדני יהוה דבר כי אם-גלה
סודו אל-עבדיו הנביאים : אריה שאג מי
לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא :

הפטרות מקץ מלכים א' כסימן ג' :

ויקץ שלמה והנה חלום ונבא ירושלם
ויעמד לפני ארון ברית-יהוה
ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משחה
לכל-עבדיו : אז תבאנה שתיים גשים זנות
אל-המלך ותעמדנה לפניו : ותאמר
האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת
ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית : והי
ביום השלישי ללדתי ותלד גם-האשה
הזאת ואנחנו יחדו אין-זר אהנו בבית
זולתי שתיים-אנחנו בבית : ותמת בן-
האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו :
ותקם בתוך הלילה ותקח את-בני מאצלי
ואמתך ישנה ותשכיבחו בהיקה ואת-בנה
המת השכיבה בחיקי : ואקם בבקר לחייק
את-בני והנה-מת ואחבונן אליו בבקר
והנה לא-היה בני אשר ילדתי : ותאמר
האשה האחרת לא כי בני חמי ובנד הפטרות
והזאת

וזאת אמרת לא כי בנך המה ובני התג
 ותדברנה לפני המלך : ויאמר המלך זאת
 אמרת וחיבני החי ובנך המה וזאת אמרת
 לא כי בנך המה ובני החי : ויאמר המלך
 קחו לי-חרב וביאו ההרב לפני המלך :
 ויאמר המלך גורו את-הילד החי לשנים
 וחניו את-החצי לאחת ואת-החצי לאחת :
 ותאמר האשה אשר-בנה החי את-המלך
 כי-נכמרו רחמיה על-בנה ותאמר בי אדני
 תנו-לה את-הילוד החי והמת אל-רחמיהו
 וזאת אמרת נס-לי נס-לך לא יהיה גורו :
 ויצו המלך ויאמר תנו-לה את-הילוד החי
 והמת לא תמיתהו היא אמו : וישמעו
 כל-ישראל את-המשפט אשר שפט המלך
 ויראו מפני המלך כי ראו כי-חכמת אלהים
 בקרבן לעשות משפט : ויהי המלך שלמה
 מלך גדל-כל-ישראל :

הפטרות ויגש כחוקאל בס'מן ל"ז

ויהי דבר-יהוה אלי לאמר : ואתה בן-
 אדם קח-לך עץ אחד וכתוב עליו
 ליהודה ולבני ישראל חברי קרי חברו ולקח
 עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל-
 בית ישראל חברי קרי חברו : וקרב אהם
 אחד אל-אחד לה לעץ אחד והיו לאהבים
 בידך : וכאשר יאמרו אליך בני עמה לאמר
 הלוא-מניד לנו מה-אלה לך : דבר אליהם
 כה-אמר אדני יהוה הנח אני לקח את-עץ

יוסף אשר ביד-אפרים ושבתי ישראל-
 חברי קרי חברו ונתתי אותם על-יו את-עץ
 יהודה ועשייתם לעץ אחד והיו אחד בדי :
 והיו העצים אשר כתב עליהם בידך
 לעיניהם : ודבר אליהם כה-אמר אדני
 יהוה הנה אני לקח את-בני ישראל מבין
 הגוים אשר הלכו-שם וקבצתי אתם מסביב
 והבאתי אותם על-אדמתם : ועשיתי אותם
 לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד
 יהיה לכלם למלך ולא יהיו קרי יהוה-גוד
 לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות
 עוד : ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם
 ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל
 מושבתיהם אשר הטאו בהם וטהרתי אותם
 והיירלי לעם ואני אהיה להם לאלהים :
 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה
 לבלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו
 אותם : וישבו על-הארץ אשר נתתי לעבדי
 לעקב אשר ישבו-בה אבותיכם וישבו
 על-יה המה ובניהם ובני בניהם עד-עולם
 ודוד עבדי נשיא להם לעולם : וקרתי להם
 ברית שלום ברית עולם יהי-האחתם ונתתים
 וחרביתי אותם ונתתי את-מקדשי בתוכם
 לעולם : והנה משכני עליהם והייתי להם
 לאלהים והמה יהיירלי לעם : וידעו הגוים
 כי אני יהוה מקדש ארתי ישראל בהיות
 מקדשי בתוכם לעולם :

ויקרבו

אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלש שנים : ושלמה ישב על-
כסא דוד אביו ותכן מלכותו מאד :

הפטרות שבת של חנוכה בתרי עשר בזכריה בסמ"ב :

רני ושמחי בתציון כי הנני בא ושבנתי
בתוכך נאם יהוה : ונלוו גוים רבים
אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושבנתי
בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך :
ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת
הקדש ובחר עוד בירושלם : הסל בשר
מפני יהוה כי נגזר ממעון קדשו : וראני
את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך
יהוה והשטן עמד ער ימינו לשטנו :

ויאמר יהוה אלי השטן ויגער יהוה בך השטן
ויגער יהוה בך הבחר בירושלם הלא זרה
אור מצל מאש : ויהושע היה לבוש בגדים
צואים ועמד לפני המלאך : ויגן ויאמר
אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים
הצואים מגליו ויאמר אליו ראה העברתי
מגליך עונה והלבש ארזה מחלצות :

ויאמר ושימו צנף שהור על ראשו ושימו
הצנף שההור על ראשו וילבשהו בגדים
ומלאך יהודה עמד : ויגד מלאך יהודה
ביהושע לאמר : כה אמר יהוה צבאות
אס בדרבני תלך ואם את משמרת תשמור
וגם אתה חרין את ביתי וגם תשמור את
הצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה :

ויקרבנו וימידנו למות ויצו את שלמה
בנו לאמר : אנכי הלך בדרך כל
הארץ והקזת והיית לאיש : ושמרת את
משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרךיו לשמור
חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב
בתורת משה למען תשכיל את כל אשר
תעשה ואת כל אשר תפנה שם : למען
יקים יהוה את דבריו אשר דבר עלי לאמר
אס ושמרו בניך את דרכם ללכת לפני
באמת בכל לבכם ובכל נפשם לאמר לא
יכרת לך איש מעל כסא ישראל : וגם
אתה ידעת את אשר עשה לי ויאב בן-
צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל
לאבנר בן-נר ולעמשא בן-יתר ויהרגם
ונשם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה
בהגדתו אשר במתניו ובגערו אשר ברגליו :
ועשית בהכמתך ולא תהורד שיבתו בשלם
שאר : ולכני ברזלי הגלגלי תעשה חסד
והיו באבני שלתנך כירכו קרבו אלי בבחתי
מפני אבשלום אחיך : והגה עמך שמיני
בן-גברא בן-הימני מבחרים והוא קללני
קללה נמרצת ביום לכתי מתנים והוא תרד
לקראתי תירדן ואשבע לו ביהוה נאמר
אס אמיתך בקרב : ועתה אל תנקהו כי
איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה
לו והורדת את שיבתו בדם שאול : וישכב
דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד : והימים

שמעתי נא יהושע י הכתן הנדול אתה ורעיך
 הישבים לפניך כי אנשי מופת המה כי
 הנני מביא את עבדי צמח : כי הנה האבן
 אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שכעה
 עינים הנני מפתח פתחה נאם יהנה צבאות
 ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד :
 ביים ההוא נאם יהנה צבאות מקראו איש
 אל דרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה :
 וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר
 יעור משנתו : ויאמר אלי מה אתה ראה
 ואמר קרי ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב בלה
 ונלה על ראשה ושבעה גרתייה עליה שכעה
 ושבעה מוצקות לגרות אשר על ראשה :
 ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד
 ערשמאלה : ואני ויאמר אל המלאך
 הדבר בי לאמר מה אלה אדני : ואני המלאך
 הדבר בי ויאמר אלי הלא ידעת מה היתה
 אלה ויאמר לא אדני : ויען ויאמר אלי לאמר
 זה דבר יהנה אל זרבבל לאמר לא בחיל
 ולא בכח כי אס ברוחי אמר יהנה צבאות :
 מי אתה הרי הנדול לפני זרבבל למישור
 והוציא את האבן הראשה משאורת חן
 חן לה :

הפטרת שבת כ' דחנוכה במלכיסוא' ס' ד'

ויעש חירום את הכירות ואת היעים
 ואת המזרקות ויכל חירם לעשות

את כל המלאכה אשר עשה למלך שרמה
 בית יהנה : עמדים שנים ונלה הכותרת
 אשר על ראש העמודים שתים והשככות
 שתים לכסות את שתי נלות הכותרת אשר
 על ראש העמודים : ואת הרמנים ארבע
 מאות לשתי השככות שני טורים רמנים
 לשככה האחת לכסות את שתי נלות
 הכותרת אשר על פני העמדים : ואת
 המכנות אשר ואת הכירות עשרה על
 המכנות : ואת היים האחד ואת הבקר
 שנים עשר תחת היים : ואת הסירות
 ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים
 האלה קרי האהל אשר עשה חירם למלך
 שלמה בית יהנה נחשת ממקט : בכפר
 הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין
 סכות ובין צרתן : ונח שלמה את כל
 הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקר
 הנחשת : ונעש שלמה את כל הכלים
 אשר בית יהנה את מזבח הזהב ואת
 השלתן אשר עליו לחם הפנים וקב :
 ואת המנורות חמש מזמין וחמש משמאל
 לפני הדביר זהב סגור והפרח והדגרת
 והמלקטים וקב : והספור והמזמרות
 והמזרקות והכפות והטהרות וקב סגור
 והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש
 הקדשים לדלת הבית להיכל וקב :

* הפטרת כחר החדיש ושכח ראש חדש חמצא בספר שמות או בספר דברים *

